

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 26.6.2009
KOM(2009) 283 endelig

**RAPPORT FRA KOMMISSIONEN
EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG
SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET**

**om Bulgariens og Rumæniens gennemførelse af Rådets direktiv 98/49/EF af 29. juni
1998 om beskyttelse af supplerende pensionsrettigheder for arbejdstagere og
selvstændige erhvervsdrivende, der flytter inden for Fællesskabet**

(Situationen pr. 1. september 2008)

{SEK(2009) 813}

**RAPPORT FRA KOMMISSIONEN
EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG
SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET**

**om Bulgariens og Rumæniens gennemførelse af Rådets direktiv 98/49/EF af 29. juni
1998 om beskyttelse af supplerende pensionsrettigheder for arbejdstagere og
selvstændige erhvervsdrivende, der flytter inden for Fællesskabet**

(Situationen pr. 1. september 2008)

(EØS-relevant tekst)

1. INDLEDNING

Den 29. juni 1998 vedtog Rådet direktiv 98/49/EF om beskyttelse af supplerende pensionsrettigheder for arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende, der flytter inden for Fællesskabet. Direktivet skulle være gennemført i EU-15 den 25. juli 2001, den 1. maj 2004 i de ti medlemsstater, som tiltrådte Den Europæiske Union på denne dato, og den 1. januar 2007 i Bulgarien og Rumænien. I henhold til artikel 10, stk. 3, i nævnte direktiv er gennemførelsen omhandlet i en rapport fra Kommissionen¹. Denne rapport vedrører anvendelsen af direktivet i Bulgarien og Rumænien, som blev medlemmer af Den Europæiske Union den 1. januar 2007.

For at få et samlet overblik over Bulgariens og Rumæniens gennemførelse af dette direktiv har Kommissionen fremsendt et spørgeskema til regeringerne i de to medlemsstater. I besvarelsene redegøres der for de særlige foranstaltninger, som de to medlemsstater har vedtaget for at sikre gennemførelsen af direktiv 98/49/EF i de nationale lovgivninger. For Bulgariens vedkommende er direktivet blevet gennemført inden for rammerne af loven af 11. juli 2006 om ændring af lov om social forsikring. Rumænien har opfyldt bestemmelserne i nævnte direktiv ved at vedtage lov nummer 204 af 22. maj 2006 om frivillige pensioner.

2. ANVENDELSESOMRÅDE

I henhold til direktivet er en supplerende pensionsordning enhver erhvervstilknyttet pensionsordning, der er oprettet i overensstemmelse med national lovgivning og praksis, eller enhver kollektiv eller tilsvarende ordning, der har til formål at sikre arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende en supplerende pension, uanset om sådanne ordninger er fastsat ved lov eller frivillige. Undtaget fra direktivets anvendelsesområde er de ordninger, som er omfattet af udtrykket "lovgivning", som defineret i artikel 1, litra j), i forordning

¹ Beretning fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om gennemførelse af Rådets direktiv 98/49/EF af 29. juni 1998 om beskyttelse af supplerende pensionsrettigheder for arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende, der flytter inden for Fællesskabet, KOM(2006) 22 endelig af 26.1.2006.

(EØF) nr. 1408/71, eller for hvilke en medlemsstat har afgivet en erklæring i henhold til nævnte artikel.

I Bulgariens og Rumæniens besvarelser af spørgeskemaet gives der en kortfattet oversigt over de supplerende pensionsordninger i de to medlemsstater, som er omfattet af direktivet. I Bulgarien som i Rumænien omfatter de supplerende pensionsordninger i forbindelse med gennemførelsen af direktiv 98/49/EF kun de frivillige supplerende pensionsordninger.

3. FORANSTALTNINGER TIL BESKYTTELSE AF PENSIONSRETTIGHEDER FOR ARBEJDSTAGERE, DER FLYTTER INDEN FOR FÆLLESSKABET

3.1. Ligebehandling med hensyn til bevarelse af pensionsrettigheder

I artikel 4 i direktivet er det fastsat, at en arbejdstager, som har optjent pensionsrettigheder under en supplerende pensionsordning i en medlemsstat, og som flytter til en anden medlemsstat, skal kunne bevare disse rettigheder i samme udstrækning som arbejdstagere, der ophører med at arbejde, men fortsat bor i den pågældende medlemsstat.

Målet med denne artikel er at sikre, at personer, som flytter til en anden medlemsstat, ikke behandles dårligere end de personer, der ophører med en beskæftigelse, men fortsat bliver boende i samme medlemsstat. Ved at fastlægge dette princip sikrer artikel 4 som en minimumsstandard en ligebehandling af indenlandske og grænseoverskridende sager med hensyn til bevarelse af allerede erhvervede rettigheder.

Artikel 248a, stk. 1 og 2 i den bulgarske lov om social forsikring og artikel 51 i den rumænske lov nummer 204/2006 sikrer, at en person, som flytter til en anden medlemsstat, bevarer sine optjente pensionsrettigheder.

3.2. Sikring af grænseoverskridende betalinger

I henhold til artikel 5 i direktivet sikrer medlemsstaterne, at ydelser under supplerende pensionsordninger udbetales til medlemmer og tidligere medlemmer samt andre personer, der er ydelsesberettigede i henhold til en sådan ordning, i alle medlemsstater med fradrag af eventuelle skatter og transaktionsomkostninger. Udbetaling af ydelser i hele Europa er en meget vigtig forudsætning for gennemførelsen af de to principper om fri bevægelighed for arbejdstagere og kapital.

Artikel 248a, som henviser til artikel 256 og 257 i den bulgarske lov om social forsikring, samt artikel 77, stk. 5 i den rumænske lov nummer 204/2006 sikrer grænseoverskridende betalinger.

3.3. Grænseoverskridende medlemskab af en pensionskasse for udstationerede arbejdstagere

Artikel 6 omhandler udstationerede arbejdere som defineret i forordning (EØF) nr. 1408/71. Der er tale om en sådan udstationering, når en arbejdstager midlertidigt udsendes af sin arbejdsgiver til en anden medlemsstat end den, hvor han normalt er beskæftiget. Det maksimale tidsrum for udstationering udgør 12 måneder; i særlige tilfælde kan dette udvides til op til 24 måneder. Den udsendte arbejdstager er i hele udstationeringsperioden knyttet direkte til den udsendende virksomhed.

Artikel 6 tillader grænseoverskridende medlemskab, da artiklen fastsætter, at arbejdsgivere og udstationerede arbejdstagere skal have mulighed for fortsat at betale bidrag til den supplerende ordning, som har hjemsted i den oprindelige medlemsstat, i det tidsrum, hvor arbejdstageren er udstationeret i en anden medlemsstat. Når der fortsat indbetales bidrag, kræves det af medlemsstaterne, at de sikrer, at udstationerede arbejdstagere og deres arbejdsgivere fritages for enhver forpligtelse til at indbetale bidrag i en anden medlemsstat.

Bulgarien og Rumænien har gennemført bestemmelserne i direktivets artikel 6 korrekt i deres respektive nationale lovgivning. De to medlemsstater sikrer grænseoverskridende medlemskab for udstationerede arbejdstagere i artikel 230, stk. 8 og 9 i den bulgarske lov om social forsikring og i artikel 77, stk. 2 i den rumænske lov nummer 204/2006.

3.4. Information af medlemmerne af ordningerne

I henhold til artikel 7 i direktivet træffer medlemsstaterne foranstaltninger med henblik på at sikre, at arbejdsgivere, bestyrelser eller andre, der administrerer supplerende pensionsordninger, i et tilstrækkeligt omfang oplyser medlemmerne om deres pensionsrettigheder og muligheder, når de flytter til en anden medlemsstat. Disse oplysninger skal mindst svare til de oplysninger, der gives de medlemmer af ordningen, for hvilke der ikke længere betales bidrag, men som forbliver i den samme medlemsstat..

I henhold til artikel 123h, stk. 2 i lov om social forsikring og i henhold til artikel 103 i lov nummer 204/2006 sikrer henholdsvis Bulgarien og Rumænien, at personer, som får udbetalt supplerende pensioner, får fyldestgørende oplysninger.

4. KONKLUSION

Direktiv 98/49/EF indgår i gældende EU-ret, som medlemsstaterne skal gennemføre i deres lovgivning, inden de bliver medlem af Den Europæiske Union. De svar, som Bulgarien og Rumænien har givet Europa-Kommissionen, viser, at de to stater har sikret nævnte direktivs gennemførelse inden deres optagelse. Den lov om ændring af lov om social forsikring, som Bulgarien vedtog den 11. juli 2006, og lov nummer 204, som Rumænien vedtog den 22. maj 2006, sikrer fjernelsen af de hindringer, som vandrende arbejdstagere kan være stødt på i forbindelse med bevarelsen af supplerende pensionsrettigheder.

Andre elementer har ligeledes gjort det nemmere at udøve retten til arbejdskraftens frie bevægelighed. Forordning (EF) nr. 2560/2001 af 19. december 2001 om grænseoverskridende betalinger i euro bidrager således til en sænkning af sådanne omkostninger. På området for grænseoverskridende medlemskab er vedtagelsen af direktiv 2003/41/EF af 3. juni 2003 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed (også kaldet "pensionskassedirektivet") ligeledes en vigtig foranstaltning på EU-niveau. Den gensidige anerkendelse af tilsynet med arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser, der er fastlagt ved direktivet, er en grundlæggende forudsætning for, at disse institutioner kan udøve en aktivitet på tværs af grænserne, og åbner dermed mulighed for grænseoverskridende medlemskab.

Direktivforslaget af 20. oktober 2005 om overførsel af supplerende pensionsrettigheder² er yderligere et skridt, som tager sigte på at forbedre situationen for vandrende arbejdstagere med hensyn til beskyttelsen af deres rettigheder i henhold til de supplerende pensionsordninger.

På nuværende tidspunkt har det ikke været muligt at opnå den enstemmighed, der er påkrævet, for at Europa-Parlamentet og Rådet kan vedtage forslaget.

² Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om en styrkelse af retten til at overføre supplerende pensionsrettigheder, KOM(2005) 507 endelig af 20.10.2005 og ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets om mindstekrav til fremme af arbejdskraftens mobilitet gennem bedre muligheder for at optjene og bevare supplerende pensionsrettigheder, KOM(2007) 603 endelig af 9.10.2007.